

GOIGS A LLAOR DE SANT PERE

Patró de la Parròquia de Vacarisses - Bisbat de Vic

*Puix que Déu us conferia
dur de la barca el timó,
empareu-nos nit i dia
sant Pere, nostre patró.*

Pescador des la infantesa,
Déu ja us té predestinat
per més alta i digna empresa
que tirar la xarxa al mar,
i entre tants us escollia
segur que éreu el millor.
Empareu-nos...

De la pesca el gran miracle
us ha enfervorit el cor,
puix hi heu vist sens cap obstacle
ben clar el segell del Senyor.
I allí als seus peus s'humilia
vostre impuls sens parió.
Empareu-nos...

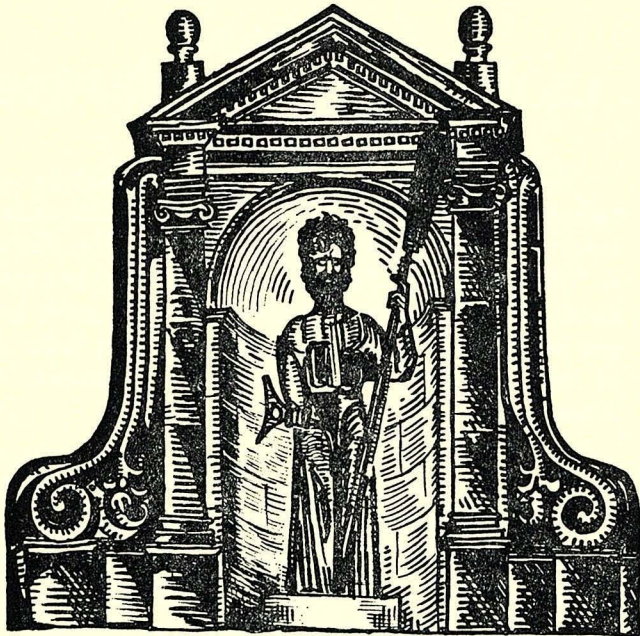
Jesús que veu la puixança
del vostre cor arborat,
en Vós posa l'esperança
per fer un bon apostolat
i en el moment us confia
ésser d'homes pescador.
Empareu-nos...

Els apòstols que us segueixen
en el vostre predicar,
amb fervor us reconeixen
per cap que els ha de guiar.
Amb vostra fe i simpatia
convertiu al pecador.
Empareu-nos...

Per tres vegades negàreu
a vostre Senyor estimat;
tantes llàgrimes vessàreu
d'haver-lo traïcionat
que un nou Apòstol sortia
purificat d'aquell plor.
Empareu-nos...

Del cel baixa altra vegada
Jesús ja ressuscitat
i, en veure-us, una abraçada
tan estreta us ha donat
que el vostre interior s'omplia
de la més gran emoció.
Empareu-nos...

I de Jesús surt la frase
que ha de fer-vos immortal,
quan diu: — Tu seràs la base

de l'Església Universal.
De les ovelles el guia
seràs i el primer Pastor.
Empareu-nos...

En oir la veu divina,
guiat per l'Esperit Sant
a predicar la doctrina
un llanceu amb fe tan gran
que a Vós el poble venia
a escoltar-vos ple d'unció.
Empareu-nos...

Quan és arribada l'hora
d'ésser cruelment perseguit,
la vostra ànima s'arborà
pel martiri presentit.
I escampeu vostra homilia
que als fidels dóna braó.
Empareu-nos...

Perseguit com una fera
sou cercat per tot arreu
i la condemna us espera
de morir clavat en creu.
I això us omple d'alegria
pensant en el Redemptor.
Empareu-nos...

La vostra Barca que avança
pels camins de terra i mar,
ni temporal ni bonança
no han pogut fer naufragar.
Fa vint segles que naixia
i és ben ferm el seu timó.
Empareu-nos...

Vacarisses, ajocada
a l'ombra del Cingle altiu,
sota el Castell dels Montcada
va voler fer-hi el seu niu
on, fidel a vostra guia,
ha anat creixent de debò.
Empareu-nos...

Fa dos segles, vostra Imatge
en el temple parroquial,
rep fervorós homenatge
i la devoció filial
d'aquest poble que confia
en la vostra protecció.
Empareu-nos...

*Puix que Déu us conferia
dur de la barca el timó,
empareu-nos nit i dia
sant Pere, nostre patró.*

Lletra: Ramon Alzamora - Música: Mn. Lluís Camps - Arranjament de les veus: Jaume Margarit
Dibuix de la imatge: Emili Flotats

RESCOBLA **TORNADA**

Puix que Déu us confereix dur de la Barca el timó, empareu-nos nit i dia a Sant Pere, nostre Patró.

Pescador des la infantesa, Déu ja us té predestinat per més alta i digna empresa; que tirar la xarxa al mar, i entre tants us escollia a segur que éreu el millor. Empareu-nos...

∇ Tu ets Pere.

℞ I sobre aquesta pedra edificaré la meua Església.

P R E G U E M

O, Déu, qui al gloriós Apòstol vostre sant Pere, conferint-li les claus del regne celestial, donàreu poder de lligar i de deslligar, concediu-nos que amb l'auxili de la seva intercessió, siguem lliures dels lligams dels nostres pecats. Vós que viviu i regneu pels segles dels segles. - ℞ Amén.

LA DEVOCIÓ DE SANT PERE A VACARISSES

Les primeres notícies que tenim de l'església que es suposa romànica emplaçada en el lloc que ocupa l'actual temple, devem remuntar-les a l'any 1013, que surten a la llum en un document que parla d'un plet sostingut entre el noble Bernat de Viladecavalls i el Veguer de Pierola i d'Olesa i que es resolgué davant de l'església de Sant Feliu i Sant Joan de Vacarisses, entre una gernació de nobles i rústics que havien assistit a la consagració de l'altar major de Sant Feliu, a la qual també hi assistí el Bisbe, Borrell, de Vic. (P. PASCUAL, «*Sacra Antiquitatis Cataloniae Monumenta*»).

En altre document de l'any 1051, de nou surt a llum l'església de Sant Feliu de Vacarisses, com pot observar-se en un sol titular. Es tracta d'un altre plàctim de restitució de béns que tingué lloc davant d'aquest temple.

Un document («*Episcologio de Vic*») ens precisa la unió de la parròquia de Vacarisses amb el monestir de Pedralbes i que en endavant el rector del nostre poble obtindrà el títol de VICARI PERPETU. A l'anunciar el bisbe aquest obeïment, s'esmenta «la parròquia de Sant Feliu de Vacarisses conjuntament amb la seva sufragània de Rellinars». Això passa a l'any 1330 i determina que no es parla de Sant Pere.

L'advocació a Sant Pere que a l'any 1393 ja ha passat a primer rengle de patronatges, creiem pot ésser molt antiga, car l'església de Vacarisses segurament tenia més d'un altar i és molt possible que ja hi fos venerat de temps molt llunyà però que no hagués passat a preeminent veneració. De totes maneres existeix la incertesa de veneració de sants entre l'església de Vacarisses i la de Rellinars que, durant molts anys formaren un sol terme i aquesta última també era dedicada a Sant Fermí i a Sant Pere.

Les documentacions van desfilant i tampoc parlen d'una determinada imatge de Sant Pere, fins a l'any 1860, que ja feia temps s'havia construït l'actual temple, on apareix una nota publicada al DIARI DE BARCELONA, que ens parla de la «colossal estàtua o imatge de Sant Pere» que amideix divuit pams d'alt, destinada a l'església de Vacarisses, per l'artista Francesc Saladrígues, autor d'altres escultures religioses i profanes. La decoració d'aquesta imatge fou feta al taller del Sr. Paludàries, a la Riera de Sant Joan, a Barcelona.

Molts vacarissencs tenim bon record d'aquesta imatge patronal i que existí fins a la guerra civil de l'any 1936. Segons expliquen, va ésser una feina molt feixuga poguer expedir-la del pedestal.

Acabada la guerra fou substituïda per la imatge de Sant Pere que, creiem, sortí de Montserrat.

El Sant Pere que actualment està col·locat a la fornícula de la façana de l'església, és de ferro forjat i és obra de l'artista barceloní, Ramon Cuello Riera. La imatge té 1'80 m. d'altura. Representa una complexió d'home jove i porta una xarxa tirada a l'espatlla i en una mà un rem i a l'altre les claus tradicionals. Fou inaugurada el dia de Nadal de l'any 1971.

ANTONI FLOTATS,
historiador de Vacarisses